mus,interfecerunt. PORREXIT. Proſtrauit.interfecit. VOLVCREM. Celerem uolucrem. Velociſſimum quippe animal Pardus eſt,adeóq; currendo extenditur, ut uentre penè terram contingat,ſed niſi mox adipiſcatur prædam,deſiſtit à curſu. LONGO. Mortali.pernicioſo. Longum enim proprie dicimus porrectum,altum. Virgilius. Stant longis innixi haſtis,& ſcuta tenentes.ſed per metaphoram modo pro diuturno ponimus.Idem.& longum Andromaches teſtentur amorem.modo pro magno. Vnde longiores dies maiores dicimus.modo pro pernicioſo.Idem.Infelix Dido,longumq; bibebat amorem.ab hoc fit prælõgus,hoc eſt ualde longus.& longurio idem,quod longus. Varro.Hic qui ante me eſt,neſcio quis longurio.& lõgiſco,longus fio.Ennius,Neq; corpora firma longiſcunt quicquam.Idem.Cum ſola eſt eadem faciunt longiſcere longe.& elongo,ac prolongo,quæ ſignificant protraho,differo.Plyn.Quo maxime tempore elongantur dies.Plau.Quæ mihi annus prolongat promiſſa.& longe,delonge,alonge aduerbia,quæ ſignificant procul.quandoq; per longitudinem,ut cum dicimus,longe,lateq; diſcurrit. Item aliud aduerbium longum,quod ſignificat longo tempore.Martialis.Vtq; tuis longum dominuſq;, puerq; fruantur muneribus,hoc eſt per longitudinem.& latitudinem.& longitrorſum ſicut dextrorſum,& ſiniſtrorſum. & longæuus, antiquus,quaſi longi æui.à quo longæuitas. & lõgitudo,prolixitas.& longanimus,perſeuerantis animi. à quo longanimitas,perſeuerantia.& longinquum.remotum.diſtans. Vnde longinqtas,diſtantia uel loci,uel tẽporis. CVM FERRET PRAEMIA. Quando poſt confectas feras dabatur ei præmium.eſt enim præmium,quod in ludis proponitur dandum ei,qui fortiter fecerit,uel qui in aliquo certamine uictor euaſerit.differtq; à pretio, quod præmium duntaxat pro recte factis datur.pretium uero non modo pro recte factis,ſed etiam pro male geſtis. Salluſtius. Vicit tamen i Senatu pars illa,quæ uero pretium,aut gratiam anteferebat. Terentius. Ego pretium ob ſtultitiam fero. Liuius. Si malos imitabor,tum pretium pro noxa dabis. proprie tamen pretium eſt,quod pro re empta datur. Terentius. Pretium ſperans illico produxit,ac uendidit.hinc pretioſum dicimus, quod carum eſt,& magni pretij,cuius comparatiuum eſt pretioſior. & ſuperlatiuum pretioſiſſimus.& appretio, æſtimo, pretium pono.dictum autem pretium exiſtimant à præeundo, quaſi præitium,quoniam primo ſoluitur pecunia, deinde res empta apprehenditur.& eodem modo præmium,quaſi præuium, quia primo proponitur,quod dandum eſt uictori, deinde certatur. Veteres aliquando præmium pro pecunia uſurparunt.Neuius.Sine præmio ſum, marſupium reliqui domi. hinc præmioſus pro pecunioſo accipitur. Accius.diuitem, ac præmoſam anum. & præmiatores,prædones.Neuius.In ſcæna nos nocturnos cœpit præmiatores tollere. LAVDIS. Virtutis. Virgilius. Sunt hic ſua præmia laudi. ADHVC. Etiam.Quintilianus.Eſt adhuc alia in reſpondendo figura,quaſi dicat præter has, quarum mentionem feci,eſt etiam illa figura.aliquando tamen adhuc pro huc uſq; ponitur.Cicero,Adhuc,quæ dicta ſunt arbitror mihi conſtare cum cæteris artis ſcriptoribus.Eſt enim uox ipſa compoſita ex ad præpoſitione,quæ tam in compoſitione,quàm in appoſitione aliquãdo ſignificat uſq;.Apule.Ad montem eum comitatus ſum,hoc eſt uſq; in montem,pro quo etiam aduſq; aliquãdo reperimus.Idem.Iam aduſq; amnem perueneramus. hinc & quoad dicimus,pro quouſq;.Salluſtius.Dummodo putetis uos tutos eſſe,quoad reliqua multitudo aduenerit,& quoaduſq;.Accius.Nihil eni te impedio, quoaduſq; rem peragas.

& quoadeius.Cicero.Oratoris officium eſt de ijs rebus poſſe dicere, quæ ad uſum ciuilem moribus,& legibus conſtitutæ ſunt,cum aſſenſione auditorum quoadeius fieri poterit.Idem. Elaboro enim quoadeius facere poſſum,ut conſilia hoſtium intelligam.uerum hoc non tam uſq; quàm inquantum ſignificat.ſicut adeo,quod ab ad,& eo compoſitum eſt,pro in tantum accipitur.Martialis. Quæ adeo antiquis authoribus defuit, ut nominibus non tantum ueris abuſi ſint, ſed & magnis. Quintilianus.Nũquam adeo pro nobis ſolicita lex eſt, ut qđ præſtet,extorqueat.Idem. ſignificat uſq; adeo, & uſq; eò.Cicero. Ne ſiquando ei dicendum erit de iuſtitia & fide mutuetur à Platone,qui cum hæc exprimenda uerbis arbitraretur, nouam quandam finxit in libris ciuitatem uſq; eò illa, quæ dicenda de iuſtitia putabat,à iuris conſuetudine,& à ciuitatum moribus abhorrebant.uſq; eò,hoc eſt adeo.in tantum.interdum tamen adeo pro ualde accipitur. Teren. Adoleſcentem adeo nobilem.aliquando etiam ad pro iuxta accipitur. Curtius,erat ad ripam fluminis ingens arbor,hoc eſt iuxta ripam fluminis.& aſſideo aſſiſto,hoc eſt iuxta ſedeo,iuxta ſto.Item pro eo, quod græci dicunt ἐπί. Virgilius. Atq; iterum ad Troiam magnus mittetur Achilles,ſignificatq; & perſonam,& locum,& tẽpus.Et pro circiter,ut ad tria millia,hoc eſt circiter tria millia.quandoq; etiam cauſam ſignificat,ut ad quid ueniſti,hoc eſt cur,ſiue qua cauſa ueniſti? Quandoq; ſimilitudinem. Terentius.Sed nihil ad noſtram hanc. Et ad unguem,quod ſignificat perfecte,tranſlatum à marmorarijs, qui iuncturas unguibus probant.nonnunquam intentiua particula eſt,ut adedo,in totum edo.conſumo.Virgilius.Nam ſæpe fauos ignotus adedit Stellio. Interdum ſignificat prope. Idem. Ad quem tum Iuno ſupplex his uocibus uſa eſt. interdum aduerſatiua eſt.Pomponius.ad hoſtem furibundus prodit.hinc aduerſus.& aduerſum.& aduerſor. & aduerſarius,de quibus ſuperius diſſeruimus. Aliquando ſignificat poſt, ut ad hæc. ideſt poſt hæc.ad unum cum dicimus ſignificamus nemine excepto. Virgilius.Iuppiter omnipotens ſi non dũ exoſus ad unum.ad tempus uero duobus modis ſumitur. uno cum ſignificat ad cõditionem,ſiue neceſſitatem,ſiue opportunitatem temporis. Quintilianus. Fingere nimirum ad tempus uidebor,& rem nimium manifeſtam impudenter comprobare.altero, cum ſignificat ad ſpatium temporis. Varro. Qui cum ad tempus latitaſſet,tandem ſub ſponda iacens inuentus eſt. POTERAT. Potens erat,itegras uires habebat, perinde ac ſi in conficiendis feris non laboraſſet.

DE TAVRO CAESAREM VEHENTE EPIGRAMMA. XVI.

RAPTVS ABIT. Blanditur Domitiano,quod in ludis tauro inſidens in altum uectus fuerit,quaſi in cœlum aſcenſurus. RAPTVS. Machinis quibuſdam ſublatus in altum,ut cœlum conſcendere uideretur.rapere proprie ẽ cum impetu quodam,& uiolentia auferre. Virgilius.Raptas ſine more Sabinas,hoc eſt ablatas.ponitur tamen aliquando figurate pro uitiare.& proprie de uirginibus, atq; impuberibus pueris dicitur,etiam ſi loco non dimoueantur. Idem. Et rapti Ganymedis honores. rapi uirgo ſimulabatur apud ueteres, quando uiro tradebatur ex gremio matris, aut ſi ea non eſſet ex proxima neceſſitudine,quod ea res ſub Romulo principe in Sabinarum raptione feliciter ſucceſſiſſet,quemadmodum uirgines quoq; ueſtales capi dicebantur, quia pontifices maxim

De Tauro.

Raptus abit media, quod ad æthera thaurus arena,
Non fuit hoc artis, ſed pietatis opus.
Vexerat Europen fraterna p æquora thaurus,
At nunc Alciden taurus in aſtra tulit.
Cæſaris atq; Iouis confer nũc ſtemma iuuentus,
Par onus ut tulerit, altius iſte tulit.

manu prehenſæ ab eo parente, in cuius poteſtate eſſent, ueluti bello captæ abducebantur. à rapio raptus quartæ declinationis deriuatur, quod à raptione, & rapina ita diſtinguitur, ut raptio proprie ad perſonam referatur, rapina ad rem. Raptus ad ſtuprum. Terentius. Diſperij Theſiphonem audiui filium unà in raptione fuiſſe. Cicero. Quas res luxuries in flagitijs, crudelitas in ſupplicijs, auaritia in rapinis, ſuperbia in contumelijs efficere potuiſſet. Idem. Matronarum cædes. uirginum raptus. ab eodem fit raptor, qui rapit. Cuius fœmininum raptrix. & rapax, auidus. & rapinis ſemper intentus. Suetonius. Inopia rapax, metu ſæuus. à quo rapacior. rapaciſſimus. rapacitas. & aduerbia rapaciter. rapacius. rapaciſſime. Item rapidus, hoc eſt celer. feſtinus ab eorum qui rapiunt, celeritate. & rapide, ac raptim aduerbia, feſtine. & rapo raponis, quod eſt rapax. Pomponius. Ne nos conturbent auari, atq; rapones. & rapinator, pro raptor. Varro. Inuidiam ueniant in hoc ipſo rapinatores. Lucil. Homo impudicus, & impune eſt rapinator. & rapto frequentatiuum. à quo aliud frequentatiuum raptito. & rapum, ſiue rapa (utroq; enim genere dicitur) quod paſſim rapiatur, tum quia cibus homini grauiſſimus eſt. Martialis.

Hæc tibi brumali gaudentia frigore rapa,
Quæ damus in cœlo Romulus eſſe ſolet.

Tum quod ex eo cætera quoq; animalia, & alitum genera paſcimus. quadrupedes etiam fronde earum gaudent, & homines ex ijs decoctis cibum ſumunt. rapacia dicuntur, quemadmodum in braſica & cæteris herbis caules. ueſcuntur etiam cyma. Sic enim herbarum ſumitatem uocamus. Plynius. Et homini non minor rapaciorum ſuis horis gratia, quàm cymarum. reperitur etiam neutro genere, & declinationis tertiæ. Colu. Frigoribus caules, & ueri cymata mittit. eſt etiam flaccidorum raporum non minor gratia, quàm uirentium. ſeruantur & paſſa uſq; ad alium prouentum, famemq; ſentiri prohibent. tranſpadani tertium hunc fructum habent, poſt uinum, & fruges. medici in ijs maſculini generis faciunt, quæ rotunda ſunt, latiora, & concaua fœminini generis ſunt. rapum aqua decoctum frigus è pedibus pellit, etiã in cibo ſumptum uenerem multum ſimulat. pluribus modis commendatur in cibo, præſertimq; ſinapis acrimonia duratum, purpureo etiam, & alijs coloribus pingitur, quod raro accidit in cibis. palma rapis eſt in nurſino agro naſcentibus, & frigore dulciora fieri exiſtimantur. idcirco Martialis inquit, gaudentia frigore rapa. Idem. Nurſinas poteris parcius eſſe pilas. M. Curius dentatus, qui primo de Samnitibus triumphauit, iterũ de Sabinis, tertio de Lucanis ouans urbem introiuit, Pyrrhum Epyrotarum regem ex Italia pepulit. quaterna dena agri iugera uiritim populo diuiſit, ſibiq; deinde conſtituit, dicens neminem eſſe debere, cui non tantum ſufficeret, cum legati Samnitum ad eum ueniſſent aurum offerentes, rapum torrebat in foco, malo itaq; ĩquit hæc in fictilibus meis eſſe, & aurum habentibus imperare. cumq; aliquando inuerſæ pecuniæ argueretur, cadum ligneum, quo uti ad ſacrificia conſueuerat, in medium protulit, innuitq; ſe nihil amplius de præda hoſtili in domum ſuam conuertiſſe. rapis penè ſimiles napi ſunt, niſi quod longiores, graciliores'q;. optimi quondam amiterni erãt. Martialis. Hos amiternus ager felicibus educat hortis. naporum duo genera ſunt. alterum anguloſis foliorum caulibus bumon uocant. alterum buniada raphano & rapo ſimilis. Eſt præterea tertium genus ſylueſtre, cuius folia erucæ ſimilia ſunt. Eſtur in acetarijs, uulgo à rapo rapunculum uocant, radicis exiguæ. dici recte, latineq; napunculus poteſt. ſunt etiam qui à rapio rabiem, quæ & rabia dicitur, appellatam putent, morbus eſt canum, cum ueluti furore quodam acti huc, atq; illuc rapiuntur, nec ullum quietis locum inueniunt. à quo dicuntur rabioſi. hinc rabio uerbum deducitur, quod ẽ nimia ira, & quaſi rabie agitor. Varro. Quid eſt, quod latras? quid rabis? quid uis tibi? Cæcilius. Rabia rabere ſe ait. ab hoc fit rabidus, plenus iracundia, & ueluti rabie agitatus. & aduerbium rabide. & rabula, quod proprie ſignificat aduocatum, ſiue patronum nimis maledicum, acremq; in cauſis agendis, & quaſi rabioſum. à quo Appius caninam eloquentiam uocauit. Quintilianus. Super omnia perit illa, quæ plurimum oratori & authoritatis, & fidei affert modeſtia, ſi à uiro bono in rabulam, latratoremq; conuertitur. Alij rabiem, quaſi rauiem dictam uolũt, à raucitate uocis, quam rabioſi habent, ſimilem canis latratui. Veteres enim rauum obtuſum dixerunt. Unde raua uox obtuſa, & parum liquida. à quo rabula quaſi raula. & rauus color obtuſus, hoc eſt miſtus, niger cum fuluo. à quo fit diminutiuum rauiſtellus. Plautus. Quis inquit hæc mulier, & ille rauiſtellus, qui uenit. à rauus deriuatur raucus, qui uocem nimio clamore, ſine alia cauſa obtuſam habet. Unde raucas cicadas dicimus. Martialis.

Quod fumantia qui tomacla raucus
Circunfert tepidis coquus popinis.

Ab hoc fit raucio uerbum, hoc eſt raucus ſum. à quo rauceſco, raucus fio. & raucitas, obtuſitas uocis. & rauce aduerbium hoc eſt uoce obtuſa. rauilliæ dicuntur, qui rauos oculos habent, quemadmodũ cœſios cœſuliæ. rauim ueteres pro raucitate poſuere. Plautus. Expurgabo hercle omnia ad raucam rauim. præterea à rapio compoſita ſiũt arripio, eiuſdem cum ſuo primitiuo ſignificationis. à quo arrepticium ueteres dixerunt laruatum, quaſi à laruis arreptum. abripio per uim aufero. eripio. rapio. præripio, quod proprie eſt in meos uſus rapio, nec præpoſitio illa aliquam temporis anteceſſionem ſignificat. Cicero. Demoſthenes tibi præripuit, ne eſſes primus orator, tu illi ne ſolus. proripio, procul rapio. Apuleius. Quæ cum dixiſſet oppido ſe è conſpectu noſtro proripuit. corripio interdum capio. Ouidius. Et corripit enſem. interdum raptim perago. Virgilius. Corripiunt ſpatium medium. interdum abbreuio, unde correptas ſyllabas, ac productas dicimus. à quo correptio. ſubripio. furor, clàm aufero. quandoq; etiam in altum tollo. à quo ſubreptio, quod modo furtum ſignificat. modo impetrationem, quæ fit à principe, ſiue magiſtratu per falſam rei narrationem. Unde & ſubripere aliquando uſurpamus pro eo, quod eſt per mendacem narrationem aliquid extorquere, & quaſi furari. hinc poſtulatio ſubreptitia, & ſubreptitiæ literæ dicuntur, quæ ad falſam alicuius ſuggeſtionem conceſſæ ſunt. differtq; ſubripio ab obripio, quia obripere eſt, non falſa narrando, ſed quæ exprομere neceſſe erat tacendo aliquid impetrare. hinc obreptio, & obreptitiæ poſtulationes, ac obreptitiæ literæ dicuntur. Vlpianus. Patronum autem appellamus, etiam ſi capite minutus ſit, uel ſi capite libertus minutus, dum arrogetur per obreptionem. cum enim hoc ipſo, quod arrogatur, cælat conditionem, non id actum uidetur, ut fiat ingenuus, per obreptionem inquit, quia petendo arrogationem, tacuerat ſe libertum eſſe, quod expromere in arrogatione neceſſe erat. Veteres ſubrepſit pro ſuſtulerit ſcripſere, ſicut ſuremit pro ſumpſit. Ennius. Inq; manum ſuremit haſtam. diripio. deprædor. depopulor. à quo direptio. Cicero. Vexatio Macedoniæ, an oppidorum turpis amiſſio. an ſociorum direptio, an agrorum depopulatio. AETHERA. Cœlum. proprie æther elementum ignis ẽ, dictum ἀπὸ τοῦ αἴθω, quod eſt uro. cremo. Cleantes phyſicus æthera ſummum deum eſſe exiſtimauit, cuius opinionem ſecutus eſt Virgilius.

gilius. Tum pater omnipotens fœcundis imbribus æther, coniugis in gremium lætæ deſcendit. Ariſtoteles æthera cœlum dixit, quem imitatus eſt Ouidius. Sic habites terram, ut te deſideret æther. nonnunquam tamen pro aere accipitur. Apul. Aqua. tellus. æther. ignis. ab æthere fit ætherius. Virgilius. Aetheria quos lapſa plaga Iouis ales aperto. & æthra, quod ætheris fulgorem ſignificat. Idem. Nec lucidus æthra ſyderea polus. ſunt qui dicant æthram ab æthere non differre, ſiquidem Homerus & aera, & æthra communis generis facit. Sicq; æthra ſyderea exponunt pro æthere, hoc eſt cœlo ſydereo. Aethra etiam Aegæi Athenarum regis cóiux fuit Theſei mater. & altera Aethra comes Helenæ. Ouidius.

Cætera per ſocias Clymenen, Aethramq; loquamur.

Quæ mihi ſunt comites, conſiliumq; duæ.

MEDIA ARENA. Per mediam arenam, hoc eſt medium theatrum, quaſi dicat omnibus ſpectantibus. NON FVIT HOC ARTIS, SED PIETATIS OPVS. Non artificio ſcænico, ac fabuloſo factum eſt, ſed diuino quodam cultu, atq; miraculo, ut Domitianus inter deos referendus oſtenderetur. Pietas enim proprie dicitur diuinus cultus, quem græci εὐσέβειαν, hoc eſt euſebian uocant, dicta, ut doctiſſimi ueteres tradiderunt, quod quæ in ea ſunt, penitus & in penetrabilibus recondantur. hinc fit pio uerbum, quod proprie eſt colo. Plautus. Vbi piem pietatem, ſi iſto more moratam tibi poſtulem placere. Vnde piaculũ ſacrificium, cultus. Virgilius. Ea prima piacula ſunto. Aliquando tamen ponitur pro eo quod eſt contamino. polluo, quod & impio dicitur, quemadmodum ſacrum aliquando ponimus pro execrabili. hinc piacula crimina, & flagitia dicuntur. Idem. Diſtulit in ſeram commiſſa piacula mortem. à pio fit expio, quod eſt purgo, purifico. & piatrix ſacerdos, quæ expiare erat ſolita. & piamentum, quo in expiando utebatur, dictum à poetis piamen. & piacularis porta Romæ appellata ob quædam piacula, quæ ibi fieri ſolebant. piacularia uero auſpitia dicebãtur, quæ ſacrificantibus triſtia portendebant, cum aut hoſtia ab ara profugiſſet, aut percuſſa mugitum ædidiſſet, aut in aliam partem corporis, quàm oporteret, cecidiſſet. Item pio quandoq; capitur pro eo, quod eſt pie amo. Neuius. Nemo eſt, qui magis ſuos piet liberos. hinc piens pientior. pientiſſimus. pienter. pientius. pientiſſime. hinc pietas officium, & cultus eſt, quem patriæ parentibus ſanguine coniunctis, beneuolis, ac etiam ſubditis exhibemus. Item Pietas dea, quam colebant Romani. hinc pium aliquando religioſum dicimus. Virgilius. Dij meliora pijs. Aliquando miſericordem, benignum. Cicero. Non ſecus in me pius, quàm pater in filios. Aliquando etiam caſtum. Virgilius. Quiq; pij uates. Quintilianus. Et pios amores, ac pudicos, huius contrarium eſt impium, hoc eſt crudelis. à quo pietati contraria impietas, & pie aduerbium, quod modo religioſe ſignificat, modo clementer, cui contrarium impie. à quibus pijſſimus. & pijſſime. impijſſimus. & impijſſime deducuntur, & pienter pro pie. TAVRVS. Cuius effigiem Iupiter ſumpſerat, quemadmodum ſuperius in Europæ fabula declarauimus. VEXERAT. Portauerat. uehere proprie de equis, cæteriſq; quadrupedibus, idem de plauſtris, & nauibus dicitur. Veteres uehiare dixerunt, quod ex Oſcorum lingua ſumptum eſt, apud quos uehia plauſtrum dicitur. Vnde uehiaturam quoq; pro uectura uſurparunt. à uehio ueho deductum. à quo uecto frequentatiuum, & aliud frequentatiuum uectito. & uector, quod modo ſignificat eum, qui uehit, modo eum, qui uehitur. & uectatio, quod ſemper paſſiue accipitur contra aliorum uerbalium naturam. & uehiculum, in quo aliquid uehatur, quod cum quatuor rotis Phryges traduntur inueniſſe. hinc uehicularius, qui uehiculum ducit. & uehicularis, unde uehicularem rotam, & uehiculares equos dicimus. & uectabulum, quod ſimiliter pro uehiculo antiqui uſurpauere. & uectigal, quod pro deuectis mercibus, fructibus'ue, aut quacunq; alia re in publicum ſoluitur, quamuis aliquando etiam ex priuato uectigal capitur. Cicero. Ex meo tenui uectigali capio ego ducenta. ponitur & pro ipſo fructu. Idem. Non intelligunt homines quantum uectigal parſimonia eſt. & uectis, quod manibus percutiendo uehatur. Eſt enim palus è ferro ſiue ligno grandior, ruſticis, & fabris cementarijs ad multa neceſſarius. Plynius. Cato uectes aquifolios, laureos, ulmeos fieri iubet. Cato. í torculari ſerias tres. fibulas quadraginta. uectes quadraginta. confibulas ligneas, ques arbores comprimat, ſi dehiſcent, & cuneos ſex. græci uectem μοχλὸν uocant. hinc uecticularia uita dicitur eorum, qui uectibus pariẽtes perfodiunt alienos furandi gratia. Cato, uecticulariam uitam uiuere eſt repente largiter habere, repente nihil. & uectura, quæ modo actum ipſum, ut ita dicam, uectionem ſignificat, modo mercedem, quæ pro uectura ſoluitur, ut puta pro naui, ſiue uehiculo, ſeu equo meritorio, & uexo quod eſt agito. rapto. moleſto. & huc atq; illuc diſtraho, atq; uexator. & uexatrix. & uexatio. & uexabundus deducuntur. cõpoſita præterea à ueho fiunt aduecho, quod eſt apporto. à quo aduectio. circumueho circumporto. à quo circumuectio. perueho. porto. deueho. deorſum ueho. eueho, extollo. præueho, ante ueho, proueho, produco. & prouehor, producor. Virgilius. Quid ultra prouehor, & fando ſurgentes demoror auſtros. hinc ætatem prouectam, & ætate prouectos dicimus. inueho, ueho, cuius paſſiuum eſt inuehor, quod modo uehor ſignificat. Idem. Centauro inuehitur magna, modo aggredior maledictis, & ueluti quodam impetu ſermonis in aliquem feror. Cicero. Itaq; in eã Panſa uehementer inuectus. hinc inuectiuæ orationes dicuntur, quæ ſunt aduerſus aliquem ſcriptæ, quod in illius mores, uel ingenium, aut uitam inuehamur. ſubueho, extollo. reueho, reduco. conueho, comporto. à quo conuexum dicimus, quod concauo oppoſitum eſt, quemadmodum ſpecula, quæ neq; plana, neq; concaua ſunt, conuexa dicuntur. hinc conuexitas ipſa, ut ita dicam, porrectio aduerſus nos, & conuexe aduerbium tractum à concauitate nauium, quæ extrinſecus huiuſmodi habent formam, quæ alio nomine carinata dicitur. PER AEQVORA FRATERNA. Per mare phœnicum, quod erat ſub ditione Cadmi Agenoris filij fratris Europæ. Syria Aſiæ prouincia eſt late litora tenens. terraſq; etiam latius introrſus alijs, atq; alijs nuncupata nominibus. Nam & qua contingit Arabas Palæſtina dicitur, & Iudæa, & Cœle, dein Phœnice, tum inter duo flumina Euphraten, & Tigrim Meſapotamia, & qua recedit intus Damaſcene, & qua magis etiam nunc Meridiana Babylonia, & qua tranſit Taurum Rhophœne, & citra etiam Commagene, & ultra Armeniam Adiabene, cum Aſſyria ante diceretur, & ubi ſe Ciliciæ committit, Antiochia, olim, ac diu potens, ſed cum eam regno Semiramis tenuit longe potẽtiſſima. Id, quod periacet mare totum Phœnicium appellatur. ipſa gens Phœnicum in gloria magna literarum inuentionis, & ſyderum, naualiumq; ac bellicarum artium fuit, uel quia mari potens erat ab Aegypto ſumpta, ueluti à ſe inuenta in græciam tranſtulit. Lucanus.

Phœnices primi (famæ ſi creditur) auſi
Manſuram rudibus uocem ſignare figuris.
Non dum flumineas Memphis contexere biblos
Nouerat, & ſaxis tantum, uolucreſq;, feræq;,
Sculptaq; ſeruabant magicas animalia linguas.

A Phœnicia Phœnices uocati. & fœminino genere phœniſſa, et detracta aſpiratione pœnus. a quo pœnulus diminutiuum. unde plautina fabula nomen ſumpſit, & punicus, quaſi pœnicus. Virg. Punica regna uides. unde punicum genus libi uocitatum eſt, a pœnis trāslatum, quod & probum appellabant, quia erat cæteris ſuauius. phœnix græce fructus palmæ arboris dicitur. a cuius colore phœnice appellata ob purpurarum opes, & Tyrij coloris, quia a Tyro phœnices urbe nomen ſumpſit, quemadmodum ſuperius docuimus. Tyrus quōdam præ alto mari ſeptingentis paſſibus diuiſa fuit. Poſtea uero Alexādri oppugnantis operibus continens conchylio, ac purpura nobilitate, circuitu decem, & nouem millium paſſuum īcluſa palæ Tyro. oppidum ipſum uiginti duo ſtadia comprehendens quondam Sarra appellatum. phœnix præterea purpureo pennarum colore auis appellatur toto orbe celeberrima. ī Arabia naſcens, aqlæ magnitudine, auri fulgore circa colla reliquo corpore purpurea roſeis pennis, cæruleam caudam diſtinguentibus, in facie geminas criſtas habens ī capite plumeum apicem. nemo unquam ueſcentem uidit. ſoli ſacrata traditur. & uiuere annis ſexcentis ſexaginta, ſeneſcens caſia, thuriſq; ſurculis conſtruere ſibi nidum, replere odoribus, & ſuper mori, ex oſſibus deinde, ac medullis exiguus naſci uermiculus, & deinde pullus fieri, & principio iuſta priori facere, totumq; nidum deferre prope Panchaiam in ſolis urbem, & ibi in ara deponere. extat de hac aue elegātiſſimum carmen Claudiani poetæ, et Lactātij firmiani. dicitur aūt & maſculino, & fœminino genere phœnix, qa mas ne, an fœmina ſit, Ignoratur. Lactā.

Fœmina, uel mas hæc, uel neutrum ſit mage, felix
  Felix, quæ Veneris fœdera nulla colit.

Phœnix etiam Agenoris filius fuit Cadmi frater, qui phœnicibus imperauit. Item Phœnix fluuius non magnus ex Thermopylarum montibus in Aſopum fluens (ut teſtatur Herodotus). Item phœnicopterus altera auis eſt, rubenteis habens pennas, unde ei inditum nomen. Nam græci πτερὸν pennam uocant. huius linguam præcipui ſaporis eſſe Apicius docuit. Excellit magnitudine perdices. roſtrum quoq;, & pedes phœniceos habet. Martialis.

Dat mihi penna rubens nomen ſed lingua guloſis
  Noſtra ſapit, quid ſi garula lingua foret?

Sunt tamen qui phœnicem auem a palmæ potius arbore, quæ græce phœnix dicitur, appellatam putent, ob rationem, quam īferius dicemus. ALCIDEN. Domitianum. Alcides proprie Hercules dicitur ab Alceo auo Amphitryonis patre. Sed Domitianus ædificato Herculi tēplo uia appia octauo ab urbe lapide ſtatuam ſuam ſub Herculis nomine in eo locauit. Itaq; ſimulachrū eius ſub Herculis, ſiue Alcidæ nomine adorabatur. Propter quod uocatus & ipſe Alcides eſt. & a blandientibus poetis maior Alcides dictus. Martialis.

Herculis in magni uultus deſcendere Cæſar
  Dignatus, latiæ dat noua templa uiæ.
Qua Triuiæ nemoroſa petit dum regna uiator.
  Octauum domina marmor ab urbe legit. Idem,
Fœcundam uetuit reparari mortibus hydram,
  Heſperias thuſco lauit in amne boues.
Hæc minor Alcides, maior quæ geſſerit, audi.
  Sextus, ab albana quem colit arce, lapis.

IVVENTVS. O Iuuenes quaſi dicat. O uiri Romani. Nam iuuenes a iuriſconſultis dicuntur, ut Marcellus teſtatur, qui adoleſcentium exceſſerunt ætatem, quoad incipiant īter ſeniores numerari. iuuentus modo ætatem ipſam iuuenilē ſignificat, modo frequentiam iuuenum. Aliquando etiam pro ipſa dea accipitur, quæ præeſt huic ætati. hæc etiam iuuentas a nonnullis uocatur, quēadmodū libertas. & iuuenta, quam uis hoc frequenter etiā pro ætate ponatur. iuuenali ſacra pro iuuenibus īſtituta ſunt. & a iuuene dicta eſt iuuentus. & iuuentas. & iuuenta. & iunior cōparatiuū & iuuenilis poſſeſſiuū. iuuenilia fingebātur Dianæ ſimulachra, qa ea ætas fortis eſt ad tolerādā uiā, uiarū autem dea exiſtimabatur Diana, ut ſupra dictum eſt. & iunius menſis a iunioribus. & iuueneſco, iuuenis fio. & iuuenilitas pro iuuentute. Varro. Quā de religt cupida iuuenilitas. & iunices, teneræ ætate boues, quæ iam ceſſarūt uitulæ eſſe, nec dū tamē ad ſummā magnitudinē puenerūt, dictæ, quaſi iuuenices. Perſius. Tot tibi cū in flāma iunicū omenta liqueſcant. iuuenis autem a iuuando uocitatus eſt, qđ ea ætas maxime apta ſit ad laborem tolerandū. iuuare īterdū auxiliari eſt, & opem ferre. Vnde iuuencus, & iuuenca appellati. & iumentum, cuius appellatione animalia cōtinentur, quæ uel ſalmas gerūt, uel currus trahunt, bobus dūtaxat exceptis. Eſt etiā uehiculi genus, qđ quoniā a iunctis pecoribus trahebatur, nonnulli a iungendo dictū exiſtimant. & Iupiter, quaſi iuuans pater. & Iuno qđ iuuet mortaleis. & iuuamentū auxiliū, qđ & iuuamen dicitur. & adiuuo opem fero. a quo adiutor. adiutrix. adiumentū, qđ & adiuuamen dicitur. & adiuto frequētatiuū, qđ & adiutor ueteres dixere. Pac. adiutamini quæſo me, & defendite, & coadiuuo. a quo coadiutor. coadiutrix. coadiumentū. iterdū iuuare eſt delectare. Virg. Non omneis arbuſta iuuant, humileſq; myricæ. ab hoc fit iucūdus, qđ nō ſignificat lætū (ut qdā barbare accipiunt) ſed lætitiæ plenū, & qđ delectationem affert, differtq; a grato, qđ ī iucūdo aliquādo ſola delectatio eſt, ī grato etiā cōmodū, ut īfantia filiorū, ac pueritia parentibus iucūdior ē, adoleſcentia uero, ac iuuentus gratior. Ci. Eſt mihi iucunda ī malis, & grata in dolore ueſtra erga me uolūtas, iucūda igt, quaſi plena uoluptatis, ī proſperis, & grata, quaſi plena fructibus in aduerſis. Idē. Quāquā qđ præſens tanquā ī manū datur, iucūdius eſt, tamen hæc in poſterū gratiora, muri naualia portus. aquarū ductus, omnia quæ ad uſum reipu. ptinēt. a iucūdo fit iucūde aduerbiū, hoc eſt cū lætitia. & iucūditas delectatio. Itē iucūdior. iucūdiſſimus. iucūdius iucūdiſſime. & iubar. & iuba & iubilo, de quibus ſuperius diximus. CONFER. Cōpara. STEMMA. Facinus, rem geſtā. Stēma proprie coronamentū ſignificat, dictū a græco, quaſi ςεφάνωμα. ςέφανος enī corona eſt, ςεφανῶ corono. ςεφανόπλοκος coronarius, ςεφανοφόρος coronatus ςέφω redimio, ςέφομαι redimior, ςεφάνωμα ſtēma, quoniā uero mos erat antiqſſimus, ut clari uiri ob res bene geſtas coronis donarētur, & eædē ſtatuarū capitibus ī ponerētur, īualuit cōſuetudo, ut Stēma aliquādo pro ſtatione, & (ut ita dicā) ſtrategemate accipiatur, ut hoc loco. aliquādo pro ipſis maiorū imaginibus, quæ poni ī atrijs ſolebant. Martia. Atria Piſonū ſtabāt cū ſtēmate toto. Iuuena. Stēmata qd faciunt. Plyn. pro corona poſuit. Stēmata uero lineis diſcurrebāt ad imagines pictas. Sueto. Quid ī uetere gentiliū ſtēmate C. Caſſij pcuſſoris Cæſaris imagines retinuiſſet. iuriſcōſulti aliquādo ſtēmata uocāt (ut ita dicā) ſtipites, qbus familiā partiūtur. ut hic pater illius ē, hic illius filius, cui ille ſuccedit. CAESARIS. Qui taurū facit ī æthera tollētē Alcidem. IOVIS. Qui ſe ī taurū formauit æquora uehentē Europā. VT TVLERINT. Quāuis tulerit, ut īterdū adiunctiua cōiunctio eſt. Plau. Is mihi ſuaſit, ut ad te irē. īterdū tēporis aduerbiū eſt, & ſignificat ſtatim. poſtquā. quāprimū. Aliquādo qualitatis, & ſignificat quomodo. Virg. Vt uidi, ut perij, ut me malus abſtulit error. ideſt ſtatim poſtquam uidi, ſiue quamprimum uidi, quomodo perij? nonnunquā pro

quippe,